

Od Trsta dalej naprej se pelja v čudovito mesto: Benetke, ki je postavljeno na kolih in močvirnatih otokih v jadranskem morji precej daleč od kopne zemlje. Mesto ulic so kanali kraj biš potegnjeni. Do mesta se pride sedaj po morji pa tudi po suhem. Na morji se plača 5 fl. za vožnjo iz Trsta v Benetke. Ali žabe se v vodi ne utopijo, sem si mislil, ker znajo plavati; jaz pa plavati ne vem, zato hočem nastopiti varnišo pot po suhem. Iz Trsta se mora v ta namen po železnici peljati nazaj v Nabrezino, kder že čakajo laški vagoni. So pa res laški, namreč umazani, okajeni in neznažni. Drugi red je podoben našemu tretjemu, samo da so klopki z voščenim platnom prevlečene. Hitro je poznati, da se bližamo deželi, kder snaga ni ravno preveč čislana. Od Nabrezine se pomika železnica po žalostnem Krasu; še le pri Monfalkoni se prestavi v prijazniše kraje. Kakih 6 ur od ondot na levo proti morju stal je nekdanji slavni Oglej ali Akvileja, kder sta sv. Mohor in Fortunat Kristusa pridgovala in za njega slavno mučeniško smrt storila. Iz Ogleja dobil je velik oddelek Slovencev krščansko vero in omiko. Zato nam je kraj, kder je nekdanji stal slavni Oglej, vselej častitljiv. Od Monfalkone naprej se zasuče železnica v okrog na desno v Gorico in njeno blagoslovljeno okolico. Zemlja je rujava pa znatno rodovitna.

Za Gorico je kmalu Cormons, potem se pelja čez potok Indrio, ki dela sedanjo mejo med Avstrijo in Laško. Dalje naprej dirja hlapon v strašni naglosti po širni planjavi mimo Vidma (Udine), Treviso in Mestre. Od te postaje je čez beneško močvirje (lagune) prepet velikanski most, ki sloni na 224 stebrih. Čez njega se v 8 minutah prepeljamo na beneški kolodvor. Tukaj se damo, pektorica tovarišev, po ladjicah prepeljati v Benetke. Sukali smo se po smrhljivih, oskih kanalih. Naposled obstoji ladjica. Prijazni, mladi ljudje v nemških frakih nas pozdravijo nemško in nas spremljajo po visokih stopnicah v veliko oštarijo, ter nas po sobah razdelijo. Bili smo pri: „Hotel Bauer.“ Oštir je Nemec, tako tudi strežniki govorijo nemški in strežejo z jedmi, ki so po nemški navadi pripravljene. (Nastavek prih.)

Smešničar 7. „Pürgermajster: g. grof, poznate li uže tega mladega gospoda? Grof: Nimam še te časti.“ Pürgermajster: Mladi mož je g. vitez J. J., posestnik ove grajšine, ter je pri poslednji razstavi in premiranji bikov dobil prvo svetinjo. Grof se je začel na smeh držati, mladi vitez jeziti, pürgermajster pa debelo gledati, ker še ni zapazil, kako da je viteza postavil med — bike.

Slovstvo.

Gledališke igre za slovensko mladino. Izdaje in zalaga Ivan Tomšič, učitelj na c. kr. vladnici v Ljubljani. Znani pisatelj in urednik: „Vr-

tec-a“, časopisa s podobami za slovensko mladost, začel je v posebnih zvezkih izdajati gledališke igre, kakoršne je prinašal: „Vrtec“, da bolj lahko in hitreje prihajajo mladini v roke. „S predstavljenjem gledaliških iger, pravi čislani pisatelj, se najbolje krči pot k zavesti slovenske mladine ter se s tem mnogo več doseže, nego s samim čitanjem. Zatorej podpirajte, prijatelji slovenske mladine, to novo moje podvzetje!“ „Sl. Gosp.“ priporočuje mično delce, vsem, ki hočejo naše mladini nedolžno veselje napraviti ob enem pa ljubezen do mile slovenščine po jako lahki in mični poti v njezna srca zasaditi. Prvi zvezek ima gledališko igro: „Star vovjak in njegova rejenska“, poslovenila Barba Höchtel-nova. Knjižica se dobiva pri uredništvu „Vrtec-a“ v Ljubljani in stoji 20 kr., po pošti poslana pa 22 kr.

Razne stvari.

(Ptujška čitalnica vabi) svoje ude, potem c. kr. in druge uradnike na „veliko besedo“, katera se bo v čitalničnih prostorijah obhajala 18. avgusta na čast slavnega rojstnega dne cesarjevega. Načrt: 1. slavnostni govor; (g. Trstenjak). 2. cesarska pesem; (mestna godba). 3. deklamacije; (g. Kramberger in g. Brenčič). 4. Lornjon, igrokaz v 3 dejanjih, igran po čitalničarjih. Začetek točno ob 8. zvečer. Odbor.

(Srečno ozdravljenje). Županov hlapec v Pireščah za Celjem je meseca maja prišel pod voz, da so mu morali desnico tik rame odrezati. Sedaj mu je rana popolnem zacelila, čeravno je že star, da ima čisto bele lase na glavi.

(Iz Ponkve) se nam piše, da je nek pijan fant nekega sicer malovrednega fantalina, kateri ga je dražil, s sekiro po glavi tako sklal, da so ga drugo jutro na pol mrtvega našli. Obširniši dopis prihodnjič!

(Od sv. Tomaža nad Ormužem) se nam piše, da so 8. t. m. 4 savski neporedneži in brati hoteli tamošnjega nekega krčmarja ubiti. K sreči so ga samo ranili. Eden ga je namreč s polenom tako hudo po glavi udaril, da se je takoj na zemljo zvrnil. Pri sv. Tomaži bi res trebalo žandarjev!

(G. Seidl) je svoje volilce na 14. avg. ob 10. uri dopoldne sklical v dvorano „zur Stadt Wien“ v Mariboru, da njim poroča o svojem poslanskem delovanju. Bodemo videli, ali bo zamogel govoriti — brez udrihanja po duhovnikih.

(Užgal) je nekdo Jurju Koncu v Lehnu hišni hram in mu škode učinil za 1500 fl. K sreči je Kone zavarovan bil za 1000 fl.

(Smod) je po radgonskih in ljutomerskih gorcah veliko škode napravil.

(V Vozenici) je strela udarila v hišo Antona Pogoreleca, ga nekoliko po strani poškodovala, hišo pa užgala, da je kmalu pogorela. Škoda se ceni na 1400 fl.